

Prologus Galeatus,

Et sic geminantur voces significantes. lam indicant vehementiam appetitus, & infirmitatem animi truci; ut Crucifige, crucifige. Luc. 23. 21. Affer, affer. Prov. 30. 15. Exinanite, exinanite, Pfalm. 136. 7. lam odij, a amoris, adaciam, locordix, vitiorm, aut virtutum, passionis, vel cordis impulsus. Tolle, tolle. Ioann. 19. 15. Filius accrescens Ioseph, filius accrescens. Genes. 49. 22. Veni de Libano, veni. Cantic. 4. 8. Sic dolor exprimitur. Ezech. 7. 2. Finis venit, venit finis: & Matth. 25. 11. Domine, Domine aperi nobis. Complacencia, & gaudium: Ecce tu pulchra es, ecce tu pulchra es. Cant. 1. 15. Cecidit, cecidit Babylon. Apoc. 18. 2. Infelicitas: Ve, ve. Ibid. 8. 15. Gladius, gladius. Ezech. 21. 9. Aliquando Epizeuxis irrisionem indicat: ut Enge, enge. Pfalm. 34. 21. 39. 16. & Ezech. 25. 3. Sape teificationem: Altare, altare. 3. Reg. 13. 2. Eloquia Domini, eloquia casta. Pfalm. 111. 7. Celeritatem: Mane, mane. Sophon. 3. 5. Timorem: Terra, terra. Ierem. 22. 29. Recedite, recedite. Isai. 51. 11. Denuo excellentiam, admirationem, atque praestantiam: Propter me, propter me. Ibid. 48. 11. Revertere, revertere. Cant. 6. 12. Interdum eventum non pravilum: Mucro, mucro. Ezech. 21. 28. Nonnunquam consolationem: Surge, surge. Iudic. 5. 12. Isai. 40. 1. & 51. 7. 9. Saepenumero obedientiam: Ecce ego, ecce ego. Isai. 65. 1. Ierem. 7. 11. Denique sollicitudinem, & desiderium: Quasi, quasi. Cant. 3. 1. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus. Pfalm. 66. 7. Ad hos ferè sentus reducuntur geminationum in Scriptura: pauca subscripti, quia propemodum infinita tellimonia remanent. Sic etiam apud Profanos: Claudian. in Gigantom. v. 24. Glacies, glacies. Plaut. in Curcul. Act. 1. Scen. 1. v. 7. Tandem, tandem. Virgil. lib. 2. Aeneid. v. 644. Sic, sic. Catull. Epigr. 42. Illa, illa puella, & Epigran. 74. Tacet, tacet. Senec. in Troad. Act. 4. v. 1005. Accidat, accidat. Ibid. Maculate, maculate. Semper ab semper. & Horat. lib. 1. Carm. Od. 22. v. 23. Dulce, dulce. Praetemitto SS. PP. tellimonia insignia, quia usquequaque obvia.

3 Si in re, quia unusquisque suo sensu abundat, licet etiam parvulis abundare sensus; videor mihi videre in Epizeuxi harum, & id genus auctoritati, vim qua apud Nos sunt, Interiectionum: igitur illis plus significamus, quam dicimus, ut gementes Hei, dolentes Oh, exultantes Evax, insultantes Vab, illudentes Hui, mirantes Papa, affirmantes Aha, concedentes Phi, abnuentes

Hoi, minantes Vae, impellentes Au, castigantes Hem, & silentium indicentes profertimus St. Quod quidem quam congruum, ex eo apparet, quod interiectione loco geminationis supposita, clarecat cogitationis intentum: v.g. Cecidit, cecidit Babylon. idem est, ac si dixeris: Evax, cecidit Babylon. Surge, surge: Au surge. Gladius, gladius: Hei gladius, Mucro, mucro: Hem mucro. Tolle, tolle: Oh tolle. Et sic alia.

4 Si displicet modus, exponi etiam possunt huiusmodi geminationes per Adverbia. Ut Quasi, quasi: iterum quasi, Surge, surge: cia surge. Crucifige, crucifige: statim crucifige. Affer, affer: cito affer. Gladius, gladius: ecce gladius. Finis venit, venit finis: certe venit. Veni de Libano, veni inquam primum veni. Ex his, & alijs tellimonijs liquet: igitur Isai. 48. 15. dicitur: Ego, ego. & cap. 8. Ecce ego. Quod in Sacra pagina crebro: 2. Cor. 9. 8. Potens est, autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, idest, abundanter facere. Iob 27. 1. Addit loquit: hoc est, iterum locutus est. Deuterom. 12. 18. Lataberis, & resicris: idem, ac in cuncte comedes. Isai. 64. 5. Occurristi latanti, & facienti iustitiam: ly Latanti, pro latanter facienti. Pfalm. 77. 41. Conversi sunt, & tentaverunt Deum: hoc est, iterum tentaverunt. Sic exponere geminationes ad Epizeuxim spectantes, assentio: ceterum ad geminationes, Tautologias eformantes, extendi posse expositionem per adverbialicet in aliquibus apte, & percommode cadat iure refragor; ut ex dicendis actutum, perspicue constabit. Pro quo.

5 Apud Hebraeos, cum Superlativis careant; mos est, illa explicare Pallogiã, seu geminatione. Sanctus, Sanctus: pro re sanctissima: Idem, Sancta Sanctorum. Gaudium, & letitiam. Pfalm. 50. 10. Gaudium, & exultationem. Isai. 51. 11. hoc est, summum gaudium. Fames, & esuriam. Deut. 28. 20. idem sonat, ac extremam, & utrem famem. Subannationem, & derisum. Pfalm. 48. 14. hoc est, summum ludibrium. Vepres, & spinæ. Isai. 5. 6. multæ spinæ. Inops, & pauper: inopem, & mendicum. Pfalm. 85. 1. & 108. 16. idest, pauperius, Tristis, & marens. Isai. 29. 2. Tristis valde. Eodem sensu Matth. 26. 37. & 1. Cor. 2. 3. In timore, & tremore, hoc est, macè, vel supramodum conturbatus. Plautus in Mostellar. Act. 1. Scen. 3. v. 5. & 7. Venus venusta. Amor, & Cupido: q. d. summa pulchritudo, vehemens amor. Sic apud Sacros, & Ethnicos innumera.

6 Si verò genitivus eiusdem nominis, vel

& operis argumentum.

vel equivalentis nominativum subsequatur; idem iudicandum est: nimirum, vocem illam iterari, ut geminatio pro superlativo sufficiat. Rex regum, & Dominus dominantium, Dominator Dominus. 1. Tim. 6. 14. Apoc. 19. 16. & Iuda v. 4. q. d. Supremus Rex, & Dominus. Sic Deus deorum. Pfal. 49. 1. Caelorum. Pfal. 148. 4. Locustæ locustarum. Nah. 3. 17. Vanitas vanitatum. Eccl. 1. 1. id est, ac summus Deus, supremum caelum, multa locuta, vanissima omnia. In ira furoris. 1. Reg. 20. 34. id. in gravissima ira, & furorè maximo. De limo terra. Gen. 27. id. de purissima terra. De lubo factis. Pfalm. 9. 3. id. de copioso lubo. Psalmus cantici, titul. Pfalm. 107. fecit, & præstantissimus Pfalmus. Hoc igitur stylo utuntur vel Profani. Plaut. in Sibic. Act. 1. Scen. 2. v. 69. Ingenium ingenij. Hoc est, summum ingenium: sicut in Cistellar. Act. 2. Scen. 1. v. 71. Ita mihi omnia ingenia sunt. Quod cum Epitafi iterat in Curcul. Act. 3. v. 18. dicens: Reliquias reliquiarum. Idem, reliquiarum optima & selecta. Seneca in Agamemnon. Act. 1. v. 39. Rex ille regum, ductor Agamemnon ducum. Et Ausonius in Epitaph. 1. Rex regum strivæ stræna coniugis ultor. Sacri etiam PP. Eucharistiam exrollunt Teleteneleion, idest Gratiam gratiarum, pro præstantissima gratia. Et Gregorius Nazian. Serm. 1. de Paschæ: Hac nobis festivitatum festivitas, & celebritatum celebritas: pro summa celebritate, & festivitate celebrissima. Quod apud Latinos frequenter. Plaut. in Amphitru. Act. 1. Scen. 1. v. 91. Copias (ait) iure iniustas: idest, iniulissimas: uti notant Meurfus, Gilb. Longius, & Taubmann.

7 Aliter se habet Pallogiã, modò eodem in casu geminationes inventiantur, quod quidem in scriptura passim oculis reitur: tumque ad Epizeuxim possunt pertinere, vel ad Merismos: idest, distributionem. Per partes & partes. Ezech. 24. 6. Per portam, & portam. 2. Paralip. 8. 14. In omnimense & mensis. 1. Machab. 1. 61. Populi, & populi. Ioc. 3. 14. Pondus & pondus, mensura & mensura. Proverb. 20. 10. Tribus tribus. Pfal. 121. 4. Homo & homo. Pfal. 86. 5. & Ezech. 14. 4. 7. Per gentes, & gentes: per domos & domos generationes, & generationes (quod interdum in Biblijs) si per Merismos exponuntur, idem intelligere debemus, ac Singule gentes, partes, porta, generationes, homines, &c.

Si per Epizeuxim, universitas tunc, multitudo significatur. Homo & homo, idest, multi homines. Populus & populus, mulus Tom. I. Taut.

populus. Gens, & gens, multe gentes. Lingua, & lingua, omnis lingua. Unus, & unus, idest, omnes ad unum, vel singuli in unum. Per gentes, & gentes, partes, portas, domos, generationes, &c. nempe, per multas, aut omnes gentes, partes, portas, &c. Afruitur manifestò ex Hebraeo idemote: igitur ubi Vulgata, Isai. 25. 7. Faciem vinculi colligati. Hebr. Vinculum vinculum. Ubi Multos patos vituminis. Gen. 14. 10. Hebr. Patos, patos. Exod. 8. 14. Congregaverunt vasas in immensos aggeres. Hebr. Acervos, acervos. Pfalm. 71. 15. Tota die benedicti ei. Hebr. Dies & dies. Denique ubi Benedictus Dominus die quotidie (quo circa garrione obfrepentes Calvinus, & Hannius) uti vertit Doctor maximus Pfal. 67. 20. Hebr. Die, & die. Ex quo aperte constat, huiusmodi tellimonia, per Epizeuxim prout univertitatem significat; vel per Merismum, si distributionem, debere intelligi. Ac verò si sine conjunctione sit geminatio, ut Vos vos: Ego ego: Tu tu: idem est, ac Vos ipsi, Ego ipse, Tu tu: ut pater pluribus locis factis. Pro Profanis, consule Desider. Heradum, Marcum, & Taubmann. in Sibic. Plaut. Act. 1. Scen. 2. v. 63.

8 Geminatio autem vocum; dum utrumque genus amplectantur, est Hebraismus, quo univertitas describitur: apud Nostrates etiam vulgaris. Cantores, & cantatrices. Ezech. 2. 8. Idest, omnium musicorum & musicæ genus. Filios & filias, Geneleos cap. 5. toties inculcatum: videlicet, numerosam prolem. Provocaverunt eum filij sui, & filia. Deut. 32. 19. hoc est, omnes. Vox sponsi, & vox sponsæ. Id. univertus plausus, & apparatus nuptiarum. Sic ne plura subscribere, ratio sit, intelligitur Isaias cap. 43. 6. cap. 49. 23. & 60. 4. & illud Samuelis 1. Reg. 7. 3. ubi, Auferte Baalim, & Ashtaroth. Per Ashtaroth Deæ, Dii per Baalim intelliguntur: dicere ergò auferenda idola Baalim, & Ashtaroth: idem est, ac univertos Deos abijciendos esse, & simulachra proterenda, plodenda, & proculcanda.

9 Interdum Hebraei vel propter vocum inaptam, vel propter Epitafim, voce nominis explicant verbum, & voce verbi nomen. Etiam Latini adiungunt verbis nominata, rem verbi significantia. Ut vivo vitam: ambulo vitam iter: pecco peccatum: pugno pugnam: servio servitatem: doleo dolorem: nocere nocem: sequi scellam: canari canam: mueruere metum: insanire insaniam: ridere risum: cogitare cogitationem: donare donum: & alia plura, qua congerentur Budens in Comm. Græc. Ling. Contr. Rittershoffius in Comiti.

Geminatio proli terellio ne.

Secundo.

Pro Adverbij.

Voces geminate pro Superlativo.

Epizeuxis Merismi.

Geminatio coe in casu distributione sonant.

Vel univertitatis.

Geminatio masculini et feminini generis univertitatis significatione.

Idem in verbi.

Effectus dicitur per Epizeuxim.

Claud. & alij.

Expeditio Pallogiãrum.

Primò.

Prologus Galeatus,

Comm. Oppian. lib. 4. Falviusque Urfinus in Aeneid. Virgil. & hęc omnia, quia nul- lum arbitrabatur verbum neutrum. Sed prę omnibus, his geminationibus abundat Plautus, ut legenti constabit: & Ovid. Eleg. de Phylomel. lapsum inculcat. Hi profecto modi loquendi vernacula lingua idiotismi possunt dici: frequenterque (etsi in alijs in- terdum) in verbis Dico, Facio, Do, & Habeo reperiantur.

Dico. In Dico: Blasphemaverit blasphemia. Marc. 3. 28. Murrurationes vestras, qui- bus murrurati estis. Exod. 16. 8. Cantabi- mus canticum. Psalm. 136. 4. Laudaverunt laudem. Psalm. 105. 12. Ad excusandas ex- cusationes. Psalm. 140. 4. & sic alia. Ad Fa- cio: Sacrificate sacrificium. Psalm. 3. 6. 106. 22. & Ierem. 44. 21. Deprecationem, qua deprecatus es coram me. 3. Reg. 9. 3. 7. Paralip. 6. 21. & 2. Eldr. 1. 6. Peccatis, qua peccaverant. 3. Reg. 14. 21. & 4. Reg. 21. 17. Rom. 7. 13. & Iheren. 1. 8. Pactum, quod pepigit: testificationes quibus contesta- tus. 4. Reg. 17. 15. Retribuet retributionem. Psalm. 136. 8. 2. Thesal. 1. 6. Eccl. 17. 19. Qui petierit petitionem. Daniel. 6. 7. Vindicaverunt vindictam. 1. Mach. 9. 42. Promissa, qua promisit. Ibid. cap. 10. 15. Exterminij, quod exterminastis. Cap. 15. 31. Theaurizate thesauros. Matth. 6. 19. 20. Votum vocit. Genes. 28. 20. Insurandum, quod iuravit. Luc. 1. 73. Rapientem rapi- nas. Ezech. 18. 12. Ad verbum Facio etiam reduci possunt modi dicendi in Sacrifico: ut Libabitur libamina millies in Scriptura repe- titum.

Facio. Ad Habeo. Concupierunt concupiscentiam. Psalm. 105. 14. Somnia somniant: visio- nes videbunt. Joel. 2. 28. Act. 2. 18. La- bores, quos laboraverunt. 1. Mach. 10. 15. Possidebo possessionem. Eccl. 51. 29. Ad verbum Do: Benedictione, qua bene- dixerat. Genes. 27. 41. Consolatione, qua consolatus. 2. Cor. 7. 7. sic alia. Multoties testimonia intelligi possunt in quovis prę- faturum verbo. v. g. Nolite thesaurizare thesauros in terra, potest exprimi, aut per- cipi, & Facere, & Habere. Alijs igitur testi- monijs propter intelligentiam perspicuam, & expositionem parco.

Habeo. 10 Percipientur proclivē hi modi di- cendi, modō lecturo constet usus Hebraei sermonis, quo actio ponitur pro obiecto, vel pro materia actionis. Unde, Si custodiam meam custodierit. Zachar. 3. 9. idem erit, ac mandata, quę debent custodiri. Timo- rem eius ne timeatis. Isai. 8. 12. idest, belli- cos apparatus. Laudaverunt laudem eius.

Harum expositione.

Psalm. 105. 12. idest, eius mirabilia. Con- fundantur confusione. Isai. 42. 17. idest, peccato. Sacrificate sacrificium. idest, victi- mam. Libate libamina. Idest, liquores. Plan- tationem plantabunt. Idest, arbores. Ulsiscar ultionem. Idest, iniuriam. Vidi visionem. Idest, imaginem. Audivi auditionem. Idest, verbum. Odoratus est Dominus odorem. Idest, nidorem victimę.

11 Huiusmodi testimonia (etsi aliqua feligantur potius ut illustrent, quam ut il- lustrentur, ut videri licet in Apparatu pro- drom. quia si Tautologia est idem sub eod- em; non sunt idem) nequeunt habere rati- onem Tautologiarum. Primō propter utum idiomatis, quo actio intelligitur per subiectum, & subiectum pro actionem: quę quidem significat, & mutuo significatur. Si- gnificat, dum concretum intelligitur per ab- tractum: & significatur, ubi abstractum in- telligitur per concretum; etenim in Biblijs haud novum. Quandoquidem Deus erat in Christo mundum reconcilians. 2. Cor. 5. 15. Deus, idest, Deitas. Ecce concretum pro abstracto. Et Exod. 8. 28. Abominaciones Agyptiorum immolabimus Domino? nimir- um, Rex abominabiles: ubi abstractum pro concreto. Hac interpretatione genuinē ex- ponuntur testimonia supra memorata: cum sic habeant apud peritos (licet nomen, & verbum sonent idem) distinctas significatio- nes, quibus Tautologia esse non possunt.

Secundō: quia ad Tautologiam requirit- ur, quod sit eiusdem sententię, non vocis, per alia atque alia verba geminatio: in prę- fatis auctoritatibus non fit, ut patet; siqui- dem quid distinctum a verbo significat no- men, tametsi sonet idem. Lique enim in qualibet: v. g. Sacrificate sacrificium: audi- vi auditionem. Per sacrificium victima, per Auditionem verbum denotatur: perpetram abdube concludetur, Tautologias sine re- petitione sententiarum esse; cum repetitio necessaria sit ad esse Tautologiarum.

Tertio, & denique: quia vocis sonus nec prodest, nec obest ad hocce schema formandum: Terra erat inanis, & vacua, Tautologia est: nihilominus tamen distin- ctis vocum sonis resultat. Ex eō dumtaxat quod oratio vocibus concinetur eisdem, ineptē arguitur tautologico stylo gaudere: cum Epizuxis, vel geminatio, sive eisdem, sive alijs terminis eiusdem sententię in ead- em periodo requiratur ad istius schematis constructionem: videbimus utique cum de divisione Tautologiarum sabinde, & de singulis egerim.

12 Permultę etiam in Scriptura perio- di

Cur hu- iusmodi gemina- tionis no- fit taut- ologia?

Primū,

Secundū,

Tertiū,

& operis argumentum.

di sunt, in quibus locum haud habet Tau- tologia, licet videatur quamdam cognatio- nem habere: dicunturque expositiones per Epexegetis interpretationem scilicet: qua figura, quod obscure, vel laconice dictum, diluclat, & dilucidatur. Ut inveni virum iuxta cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. Act. 13. 22. Hoc est, idē iux- ta cor Dei, quia eius voluntatem executu- rus, & divina pręcepta. Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Psalm. 31. 9. idest, nolite fieri sine intelle- ctu, sicut sunt equus & mulus. Comparatus est iumentis insipientibus. Psalm. 48. 13. 21. pura, factus est insipiens sicut iumenta. Ignis perpetuus, qui nunquam deficiet. Le- vit. 6. 13. q. d. ignis non deficiet, ideo di- cetur perpetuus. Per fidem non per speciem. 2. Cor. 5. 7. nempe, si non per speciem facie ad faciem (species ipsa natura, seu es- sentia divina vocatur ab Apollolo) duci- tur modo per fidem, aut unbram. Suffoca- bam, & interficiebam. 1. Reg. 17. 35. hoc est, interficiebam suffocando. Dele me de li- bro tuo, quem scripsisti. Exod. 32. v. 32. idest, Dele me, quem scripsisti de libro tuo. Confregit eum, & occidit. 3. Reg. 13. 26. nem- pe, occidit contringendo. Sic illud Eccl. 7. 9. Noli esse pusillanimitis in animo tuo. & 26. 7. Calumniam mendacem. & 28. 30. Casus tuus insanabilis in mortem. 1. Ioann. 3. 18. Non diligamus verbo, neque lingua; sed ope- re, & veritate. 2. Petr. 1. 8. Non vacuos, nec sine fructu. Apocal. 2. 3. Patientiam habes, & sustinuvisti. & v. 13. Tene nomen meum, & non negasti fidem meam. Ibid. cap. 3. 9. Qui dicunt se Iudas esse, & non sunt, sed mentiuntur. & cap. 13. 6. Aperuit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen eius. Aliqua ex rot Sacre paginę le- legi testimonia; ut illorum notitiā haud prę- peditatur lector, si in alia offenderit, & mihi obijciat. Hęc enim & alia facile interpreta- bere, si pro Sed, Nec, & intelligas, vel subaudiās Idest, Nimirum, Scilicet, Nem- pe, &c. Ezech. Ad iuram non commodave- rit, & (nempe) amplius non accepit. Iob 2. 4. Pellem pro pelle & (idest) omnia qua, &c. In prędictis testimonijs etiam liquet. Ca- sus tuus insanabilis (idest) in mortem. Ca- lumniam mendacem. Scilicet, mendacium malitiosum, ex quo calumnia. Non vacuos nec (hoc est) sine fructu. Patientiam habes, &c. (q. d.) sustinuvisti. Ita omnia: quapro- pter multoties hac regulā utimur in Tauto- logiarum expositione: ut Tom. 2. Tautolog. 2. Sarai sterilis (nimirum) nec habebat liberos. & Tautolog. 8. Avona sum & (idest) Tom. 1. Taut.

peregrinus. Tom. 3. Tautol. 9. Gravis (idest) absque pecunia. Etiam in hoc Tom. 1. Taut. tolog. 6. in Exposit. lit. num. 41.

13 In his & alijs, tametsi locum, ut vidimus, habeat Epexegetis; multoties per Exergasia, idest, expositionem explican- tur, & perpolitur: sic illud Daniel. 1. 3: 4. At Rex Asphenes pręposito eunuchorum, ut introduceret de filijs Israel, & de semine regio, & tyrannorum pueros, in quibus nulla esset macula, decoros formę, eruditos omni sapientia, cautos scientiā, & doctos discipli- nā. Cicero vius est Exergasia 1. in Verr. Tam eram rudis? tam ignarus rerum? tam expert consilij, aut ingenij? Nihil audieram? Nihil videram? Nihil ipse legendo, quarendo- que cognoveram? Nesciebam &c. Et Plaut. in Aulular. Act. 4. Scen. 9. v. 11. Perij, interi- rij, occidi, quod curram? quod non curram? Ni- hil vides, cecus es.

Si varijs vocibus idem significatur, vocatut Synonymia: id. plurium vocum idem exprimentium cōcervatio; ut Cantate, exultate, & psallite: Psalm. 97. 4. Cunctumque volatile, universęque aves, omnesque volu- cres. Genes. 7. 14. Exultemus Domino, iubi- lemus Deo. Psalm. 94. 1. Peccavimus, iniu- stę egimus iniquitatem fecimus. Iudith. 7. 19. Isai. 1. 14. Ierem. 7. 34. Si vero per alium sermonem fit interpretatio, non ver- bi ex verbo (quod vocatur Periphrasis, seu Hypomnema, Latine Glossa, ut Pater noster, qui es in cęli: Matth. 6. 9. & Apocal. 21. 21. Duodecim porta: duodecim margarite sunt per singulas, & singula porta erant ex singulis margaritis) sed lenius ex sensu, li- beriorē expositione, dicitur Paraphrasis; ut patet in Chaldaea.

14 Geminatio denique solet fieri per Paragogem: qua figurā, ornatus gratiā, vel amplioris expressionis, seu affectus (qua- propter spetate plus patheticę) vox aliqua inculcatur, sensui aut proposito orationis non necessaria. V. g. Et erit: omnis qui invo- caverit nomen Domini salvus erit. Joel. 2. 32. Act. 2. 21. Erit autem: omnis ani- ma, qua non exaudierit Prophetam illum, ex- terminabitur de plebe. Act. 3. 23. Si igno- ras te. Cantic. 1. 8. Misit Moyses seruum suum: Aaron, quem elegit ipsum. Plal. 104. 26. Pariet tibi. Genes. 28. 21. & Luc. 1. 13. Equitatus meo in curribus Pharaonis. Cant. 1. 9. & sic alia. Ubi ly Erit, Te, Ipsum, Tibi, Meo paragogica sunt. Quod ubitatum apud Hebręos, igitur Genes. 12. 1. Egre- dere de terra tua: Hebr. Egridere tibi. Can- tic. 2. 13. Veni surge: Hebr. Veni tibi. Sur- ge tibi. Apud illos plerumque additur Iod, non

Exerga- sia.

Synoni- mia.

Periphr- asis.

Para- phrasis.

Paragoga.

Prologus Galeatus.

non aliter ac Nos pro Velut, Sicut, dicitur... Non aliter ac Nos pro Velut, Sicut, dicitur...

S. V.

Distributio Tautologiarum.

I Am ergo ad divisionem specierum Tautologiarum descendere oportet... I Am ergo ad divisionem specierum Tautologiarum descendere oportet...

Adequata.

Propriae igitur erunt: Plorans ploravit... Propriae igitur erunt: Plorans ploravit...

spexisset, & vidisset. 1. Paralip. 21. 20. Fle... spexisset, & vidisset. 1. Paralip. 21. 20. Fle...

Aliter etiam in Scriptura notantur: nimirum, dum profertur id, sine quo res... Aliter etiam in Scriptura notantur: nimirum, dum profertur id, sine quo res...

Tautologiae sententiarum multifarie fiunt. Primo affirmatione. Secundo negatione... Tautologiae sententiarum multifarie fiunt. Primo affirmatione. Secundo negatione...

Tertij modi plurimae sunt Tautologiae, quae etiam bifariam fiunt: & per Epexegetisim, ostendendo clarius, quod obscure prolatum... Tertij modi plurimae sunt Tautologiae, quae etiam bifariam fiunt: & per Epexegetisim, ostendendo clarius, quod obscure prolatum...

In dadequate.

Subiective.

Adiud.

Affirmative.

Negative.

& operis argumentum.

Utriusque modo. moriatur. Deuter. 33. 6. Odisti me, & non diligis... moriatur. Deuter. 33. 6. Odisti me, & non diligis...

Per Epitaphium vero: Virgo, & incognita viro. Genes. 24. 16. Sterilis, nec habebat liberos... Per Epitaphium vero: Virgo, & incognita viro. Genes. 24. 16. Sterilis, nec habebat liberos...

Ubi vero magis elucet natura Epitaphis, est in Tautologiis, quae fiunt active, & passive, non seorsim, sed indiscriminatim... Ubi vero magis elucet natura Epitaphis, est in Tautologiis, quae fiunt active, & passive, non seorsim, sed indiscriminatim...

Dixi de Tautologiis, quae cum Epitaphis, & Epexegetis cognationem habent: modo de ijs cum nonnullis alijs schematibus asinuitatem habentibus, necesse est & agere... Dixi de Tautologiis, quae cum Epitaphis, & Epexegetis cognationem habent: modo de ijs cum nonnullis alijs schematibus asinuitatem habentibus, necesse est & agere...

domo Jacob in aeternum, & regni eius non erit finis. Luc. 1. 31.

Quandam etiam similitudinem cum praefatis per Exergasim, habet Tautologia, quae per Paragogen fit. Sicut illud Matth. 15. 22. Male à demonio vexatur... Quandam etiam similitudinem cum praefatis per Exergasim, habet Tautologia, quae per Paragogen fit. Sicut illud Matth. 15. 22. Male à demonio vexatur...

Alij Pleonasmum fiunt per Emphasim qua figura conitit plus verbis significari, quam dici. Ego sum qui sum. Exod. 3. 14. Audite audientes. Isai. 6. 9. Ego ego. Osee 5. 14. Interdum per Paracemiam (id est, Proverbum vulgare, sine adagium) ut illud Matth. 11. 15. & 13. 9. Qui habet aures audiendi, audiat. Idem, Apocal. 2. 7. Quod scripsi, scripsi. Ioann. 19. 22. Aliquando per Hebraismum, Phrasim, seu modum loquendi linguae, aut idiomatis peculiarem: ut Nunciatum est Iosab à narrandibus. 2. Reg. 3. 23. & cap. 11. 10. Videntibus oculis meis. 3. Reg. 1. 48. Filij hominum. Psalm. 4. 3. Hircum de capris. Levit. 4. 23. & Daniel. 8. 5. Filios arietum. Psalm. 28. 1. Filiam feminarum. Daniel. 11. 17. Sic ore locutus es, & manibus perfecisti. 3. Reg. 8. 14.

Ratione Locifoler quoque Tautologia fieri. Piscibus maris, & volatilibus caeli. Genes. 2. 26. 28. Stellar caeli. Ibid. cap. 22. 17. Angeli calororum. Matth. 25. 36. Radices eius sub illa erant. Ezech. 17. 6. Fructus eius desuper, & radices eius subter. Amos 2. 9. In caelo fursum, & in terra deorsum. Actor. 2. 19. Etiam Habitus, aut debita proportione causa: ut Calcamenta habitibus in pedibus, tenentes baculos in manibus. Exod. 12. 11. In balneo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calcamento, quod erat in pedibus eius. 3. Reg. 2. 5. Compedes in pedibus. Eccli. 21. 22. Sapere ratione Oppositionis, Contrarietatis, aut Contradictionis. Sollicitudine non pigri. Rom. 12. 11. Deus lux est, & tenebra in eo non sunt ulla. 1. Ioann. 1. 5. Dies Domini tenebra, & non lux. Amos 5. 18. Interdum ratione Exercitij, sive actus secundi. In conspectu oculorum. Psalm.

Per Paragogen.

Per Emphasim.

Per Paracemiam.

Per Hebraismum.

Ratione Locif.

Habitibus.

Oppositionis.

Abusu secundum.

Prologus Galeatus,

Pfalm. 100. 7. *Non secundum visionem oculorum*, &c. Iſai. 11. 3. 4. *Stillicidia stillantia*. Pfalm. 71. 6. *Panem ad vescendum*, & *offimentum ad induendum*. Genes. 28. 21. *Comeditis vescentes*. Iob. 2. 26. Aliquoties Officij, aut muneris.

Nonnunquam ratione Naturæ, vel Effectus; ratione Proprietatis, & Passionis; ratione Effectus necessarii, vel accidentalis; ratione Effectus formalis, Relationis, alicuius Epitheti, aut Suppositi. Ratione naturæ Dei *viui*. Matth. 16. 16. *Anima vivens*. Genes. 2. 7. *Homo vivens*. Thren. 3. 39. Proprietatis: *In flamma ignis*. Exod. 3. 2. *Ignis consumens*. Deut. 4. 24. *In ignem mittet, & ardet*. Iob. 15. 6. Effectus necessarii: *Deficiens mortuus est*. Gen. 25. 8. *Sterilis, que non parit*. Iob. 24. 21. *Ignis devoravit eos, & mortui sunt*. Levit. 10. 2. *Obscuratur oculi, ne videant*. Pfalm. 68. 24. *Nubibus mandabo, ne pluant super eam imbrem*. Iſai. 5. 6. Effectus accidentalis: *Inebriemus eum vino*. Genes. 19. 32. *Iustitia iusti: impietas impij*. Ezech. 18. 20. Effectus formalis: *Factus est homo in animam viventem*. Genes. 2. 7. *Epistola scripta Syriaci, legebat sermone Syro*. 1. Eldr. 4. 7. Relationis: *Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium*. 2. Reg. 7. 4. *Ad seruum dominorum*. Iſai. 49. 7. Epitheti: *Gemmas pretiosas*. 3. Reg. 10. 11. *Luce splendida fulgebis*. Tob. 13. 13. *In vestro mortali corpore*. Rom. 6. 12. *Mel dulce*. Ezech. 3. 3. *Demum ratione Suppositi: Ad resurrectionem, que est ex mortuis*. Philipp. 3. 11. *Mendaces adversus veritatem*. Iacob. 3. 14. Ita multa. He postremæ Tautologie effornati solent per Etimologiam, id. Expositionem cause, quia suppositum reddens rationem primi propositi, est origo Pleonasmij: ut illud 2. Reg. 14. 5. *Mulier vidua ego sum, mortuus est enim vir meus*. Iob. 24. 6. *Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes*. Thren. 4. 18. *Completi sunt dies nostri, quia venit finis noster*. Ad huncque modum reduci possunt alia, que Tautologica sunt; non nisi quia in ipsis suppositum manifestatur. *Homo natus de muliere*. Iob. 14. 1. *Filius fui patris mei*. Prov. 4. 3. *Filia matris tue es tu, & soror sororum tuarum*. Ezech. 16. 45. *Una est columba mea*. Cant. 6. 8. *Fuit vir unus*. 1. Reg. 1. 1. In has serè classes didi possunt Tautologie totius Scripturæ; quapropter,

ne in singulis lector fatiscat, semitam expositionis isthuc Prologus demonstrat.

§. VI.

Aliqua notabilia.

His relatis, præmissisque, aliqua animadvertere, ut proclivè attingatur scopus operis, per illudque levi, & expedito pede lector percurrat; erit consentaneum rationi. Primò: unicam sententiam posse gaudere multiplici schemate: cum enim schema nihil aliud sit iuxta Cicer. de Clarit. Orat. quam ornatus & nitor, *Hicque plus sententis illuminatis, quam verbis pingendis inferviat, quis multiplem elegantiam habere posse, vertet in dubium? Nemo ut auguror*: ait Quintil. lib. 9. cap. 1. Exemplum sit illud Iſai. 42. 17. *Confundantur confusione*. Ly Confusione additum, quia exaggetat, Epitasis est. Modò per Confusione, insignificetur peccatum, tanquam effectus pro causa; *Metonymia*. Si verò non responderet ly Confusione magnitudinis rei explicanda, erit, Latine *Tenuitas*: ut patet 1. Reg. 12. 21. & Mich. 2. 1. ubi *Vina*, & *Inutilia* significant idola. Exilibus vocibus res magna enunciantur. Sic Virgil. lib. 1. *Æneid.* v. 634. *Non ignara mali*, & Georg. 3. v. 5. *Aut illaudati Busridis*. Homer. in *Odyss.* 7. *Non ignari malorum*. Eadem Soph. in *Antigone*. Vide A. Gell. lib. 2. cap. 6. Macrobi. lib. 6. cap. 7. Turneb. *Advers.* cap. 16. Ex Sacris Alapide, Gaspar. Sanctus, Salmcron in *Regulis ad Script.* expositionem, & intelligentiam. Denique *Confundantur confusione* Pleonasmus est, quia verbum, & nomen significant idem, & alias in eodem significato latet mysterium; quò intento, nactò, & percepto, Tautologia formaliter non est: igitur aliter evenire potest, quam vocaliter sententia geminatione exprimitur; ut patet Ierem. 6. 15. ubi dicitur: *Confusione non sunt confusi*. Si confusione non sunt confusi, Tautologia formalis non erit, *Confundantur confusione*: igitur iam non eadem sententia sub eisdem significatis, sed longè alia sub similibus terminis. Sic ad amulum huius exponuntur & alia.

In his ludit seriò intellectus, & per illam, & illam figuram, ornatus & concinnitas Sacræ paginæ luce: anam enim sumit ad arcanorum intelligentiam; cum verba, & testimonia sic & sic illustrat, & interpretatur. Quod sanè præ cæteris habet præstantissimè Sacra Scriptura, ut ait D. Thom. Opusc.

& operis argumentum.

D. Th. August.

Opusc. de Potentia q. 4. art. 1. *Omnis veritas, que salva libera circumstantia potest divine Scripturæ aptari, est eius sensus*. Vide August. lib. 12. *Confess.* cap. 31.

Secundò: Tautologiam verborum variari, variata verborum concinnitate; quia in hoc rhetorico cultu versatur schema. Videtur in Tautologia *Gaudio gaudet*. Si addas adiectivum quodvis substantivo *Gaudio*, ut Matth. 2. 10. *Gavisus sunt gaudio magno* & alio, non erit Tautologia: quia gaudio gaudere maximo, accidentale cordi gaudenti est, ceterum necessarium, si gaudet, gaudio gaudere. Ictedò ubi idem significatur, sive verbo, & nomine, ut *Gaudio gaudet*, Iob. 3. 29. sive participio, & verbo, ut *Gaudens gaudet*, Iſai. 61. 10. semper remanet Tautologia, quia non variatur schema: & quod satis verbo *Gaudet* exprimitur, ac dicitur *Gaudio*, transit ad Pleonasmum.

Tertiò denique: Expositionem in huiusmodi opere non sumi de Tautologiis implicitis in N. Vulgata, & expressis in fonte Hebræo, Græco, & c. fed duntaxat de his, quas sermo Vulgatus profert: alioquin infinita essent testimonia, & in eorum expositione aporiætar: etenim vita brevis, & iudicium difficile. Ezech. 17. 2. *Propone anigma, & narra parabolas*. Hebr. more pallogico, *Anigmatizans anigma, & parabolizans parabolam*. Genes. 11. 3. *Bitumen pro cemento*. Hebr. & Oleast. *Bitumen ad bituminandum*. Pfalm. 42. 1. *Discerne causam meam*. Hebr. *Litigam litem meam*. Et alia, que non ignorat vel qui Sacram paginam à longe salutarit. Hac omninò prætermitto; sed Tautologias que in Vulg. idem argumentum spectant, per materias dido: quas videris singulatim in *Apparatu prodromo*.

§. VII.

Methodus operis.

Huiusmodi Propositiones, que à Comment. S. Script. & PP. vocantur *Pleonasmice*, seu *Tautologice* (& à Philologis *Identice*; quippe idem de se ipso predicatur, sive distincta, sive ipsamet voce) illustrare decrevi. Scopus erit, designare non esse formaliter Tautologias, quia in ipsis geminationibus later arcanorum subtilitas; que stat in eo, quòd aliter exhibetur propositum, quam conceptum: igitur quia inconciliis, aliter iudicatur esse non posse, & exponitur aliter: tum Anagogicè, Panegyricè, tum Politicè, & Tropologicè.

Subrepunt intentiones lupina sub Catonis larvâ, & resplendent plerumque fucata corda. Stultitio huius schematis candido pectori proponuntur, que aurea aurea, que argentea argentea, que lutea lutea, licet malicia ostententur deaurata.

Ne sine aliqua quantalæque notitia accedat lector abditis hucque; quid acuminis in Pleonasmis sit; per aliquorum explanationem, libet exponere: ut constet non super vacuè appositum, quòd astruit vocaliter Pleonasmum. Matth. 22. 30. dicitur: *Angeli Dei in celo, & minime superstiti in celo*; quia sunt & Angeli in hoc mitero mundo: siquidem cæli, & mundi corde sunt Angeli terreni, & corporati. Genes. 19. 32. *Inebriemus eum vino*: quippe iracundia etiam inebriatur homo. *Contempit & paries*. Iudic. 13. 11. Multoties anima concipit opus perfectum, & evanescit propositum. *Audite audientes*. Iſai. 6. 9. igitur plerumque verbum Dei homines audiunt, qui non audirent. *Videns vidi*: Act. 7. 34. Quoniam non videt, qui proximi afflictionem videt, & tranfit. *Miserans miserabitur*. Iſai. 30. 19. igitur pietas impia, misericordia crudelis, seculæ crudelitas specie miserationis, parcere fecerato, indulgere criminoso. *Præcipit pro precipimus*. Act. 5. 28. Qui præcipit, & que præcipit non facit, præcipiendo non præcipit. *Eris supra, & non subter*. Deut. 18. 13. Quicunque indignè tangitur dignitate; demeritis est infra, & infulis supra. *Elevatus in sublimi*. Prov. 30. 32. Quisquis munere dignus, est in sublime, licet non sit elevatus. *Bonum, & non malum*. Amos 5. 14. Infortunium, quòd videtur iustis malum, est bonum; & felicitas, que videtur malis bonum, est utique malum. *Habebat etatis plurimos dies*. 3. Reg. 1. 1. Improbis habet plurimos dies ducentes in senectutem, & nihilominus non habet ætatem. Sic omnia, de quibus suis locis. Paravimus quideam in his, periphrasis quandam velitationem: in singulis latet.

Hic est fructus noster: quo, ni fallor, & præstantia virtutum, & simulatio prædicatur vitiarum. Interdum ratione animi, quæ apparet virtus, vitium est. Quo sensu Hieronymus in cap. 5. *Math.* ait: *Non itaque virtus, sed causa virtutis apud Deum mercedem habet*. Vide pulcherrima apud Maximilianum Sandæum in *Pedij.* *Commentation.* 11. usque ad 15. Multoties modi causa: de quo differit egregie August. in *Psal.* 118. v. 4. dicens: *Nimis dicitur quicquid plus fuerit, quam oportet: nam parvi & nimium duo sunt inter se contraria. Parum est, quòd minus est, quàm oportet: & nimium est, quòd plus est*.

Officij, aut muneris.

necessarij.

accidentalis.

Effectus formalis.

Relationis.

Epitheti.

Suppositi.

Per Etimologiam.

Etiam plura ex postionis Tautologiam.

dicunt.

August.

Prologus Galeatus,

est, quam oportet. Horum in medio modus est, quod dicitur satis.

Horat. *Esi modus in rebus, sunt certi denique fines, Quos ultra, citraque nequit consistere rectum.* Ut ait Horat. lib. 1. Satyr. 1. v. 106. Unde August. tract. 26. in Ioan. loquens de communione Iudae: *Cum accepit (inquit) inimicus intravit: non quia malum accepit; sed quia bonum male malus accepit.* & Francisc. Perrarcha lib. 1. de Remed. utriusque fortun. Dialog. 122. ait: *Vide, ut quod bonum agis, agas bene. Sunt & qui bona male agant: nec minus infallibilis estimator, qui qualiter, quam quid fiat, aspiciat: nec minus adverbium, quam verba librat, ac nomina.* In Grammatica Profana congruit aliquando oratio sine adverbio, in Sacra absque adverbio nulla.

August. *Adverbiorum rememoratio est Deus, non verborum: dixit Ioan. Gerson. in Dialog. Franci & Angli. D. Bonavent. post Alphab. Religiosor. inquit: Non nomen, sed factum: non verbum, sed adiectum facit beatum.* Quocirca etiam Ovven. lib. 3. Epigram. 168.

Petrar. *Adiectiva parum prosunt: adverbis multum: Non bona tam pensat, quam benefacta Deus. Quid proderit religiosum esse, dummodo non religiosus? Vitiorem ergo latebras operire aperiendo, & excellentiam virtutum, eamque nitorem patefacere occultando; operis & animi erit scopus. Si nactus indicabis (o lector) cum ad propositum argumenti perveneris.*

Gerson. *Adiectiva parum prosunt: adverbis multum: Non bona tam pensat, quam benefacta Deus. Quid proderit religiosum esse, dummodo non religiosus? Vitiorem ergo latebras operire aperiendo, & excellentiam virtutum, eamque nitorem patefacere occultando; operis & animi erit scopus. Si nactus indicabis (o lector) cum ad propositum argumenti perveneris.*

Ovven. *Adiectiva parum prosunt: adverbis multum: Non bona tam pensat, quam benefacta Deus. Quid proderit religiosum esse, dummodo non religiosus? Vitiorem ergo latebras operire aperiendo, & excellentiam virtutum, eamque nitorem patefacere occultando; operis & animi erit scopus. Si nactus indicabis (o lector) cum ad propositum argumenti perveneris.*

4. In Literæ expositione nec brevis consulto, nec profusus sermo conficitur. Medius tutissimus, ne ulterius re producta extra literalis paleæ thecam, dulcem intelligentiæ spiritalis studiosus ambiat enucleare medullam: aut concisionem pertasus excandescat, scintillæ, vix libato laticè primotibus labris cum ab ore Phynco, Harpiæ brevitate, etiam oculis eripiat, neque arque bibere volens, & sicut bibens. Humanioribus literis utar ut sale, maxime in explanatione literæ: cortex namque inspidior; plusque indiget condimento florum, ut grata fiat luxurianti, iucundaque undique licentioso palato. Sed in ea summum propositum erit, astruere ingeniosum stylum tautologicum, famulatur Auctorum in latinitate principum (Ciceronis, Plauti, Terentij, Quintilliani, & aliorum) ut Heretici, qui illorum peritiam latinitatis, laudibus efferunt; cogantur in Scriptura confiteri, etiam rumpantur. Quid quod gan-

niant circa latinitatem Hieronymi; & plaudant manibus solacissimos Virgilij, Terentij & Plauti: Aliquos eorum protectam Tom. 2. Tautolog. 6. in Expositione lit.

5. Argumenta desumuntur ex Periphrasi primæ Auctoritatis, & eius Versióni, ne aliena vel voluntaria videantur, de quibus iure vel simplex (quid naturus) dicere quibit: *Profectio bona: sed quorism iustæ: Nobile ingenium, sed præclarum ratiocinium! Bona, sed importuna: & importuna, non bona.* Non promittuntur magna, sed textui congruentia, & testimonia viscerata. Stylus laconicus est, & intra ripas argumenti coercitus. Obvia plura, quia gnara forte etiam spicilegia; ut lector sibi arroget, quod pro derelicto manum messoris, sic studentis, etiã consulto fessellit. In Didascalij, seu documentis, quoad potui, medallam erui, & interdam cum pipere. Ultra progrediat lector, gaudeatque novo festu super nova, quibus opus his temporibus. Semel eflurienti Petro communia, imo & repentia proposita sunt. Aptus esurienti cibus obvius, quia esuriebat: ceterum nunc, ubi ob cupiditatum congeriem pleni, farcinati forte, haud esuriunt delicatuli; ni nova & selecta apponantur, animi sane stomachantur ægri, commoveturque bilis, & anima nauseat super cibo levissimo. Quid ergo? Dicam cum Horatio lib. 2. Epist. 2. v. 59.

Et sale nigro, Tres mihi conviva propè diservire videntur.

Poscentes vario multum diversa palato Quid dem? Quid non dem?

6. Quadam (ex Iust. Lipsio Prolog. ad Fabul. Menipæam) in hoc scripto obscuriora fore inventuri scio: idque consulto indicio à nobis factum. Simul excitanda & attollenda ingenia sunt; ut aliquando pedes ponere discant sine manus ductore.

Haud philantus differo: exco Narcissum. Exuat hunc quisquis opera nostra legit.

Denique ex toto corde (Deus scit) ac rem tangere fatago: ita ab hinc, sicut antehac. Non pigebit me (inquam cum Augustino lib. 1. de Trinitat. cap. 2. & 3.) sicuti basilio, quæveres, sicuti erro, disere: proinde quisquis hæc legit, ubi pariter certus est, pergat mecum; ubi pariter basilio, quarat mecum; ubi errorem suum cognoscit, redeat ad me; ubi mecum, revoce me. Quapropter, ut par est,

O. S. S. R. E.

GNOMON ALPHABETICUS

VOCUM IN SCRIPTURA TAUTOLOGICARUM.

Prior numerus Tomum, posterior Tautologiam signat.

A
 Abba. 2. 5.
 Abigere. 4. 12.
 Abire. 2. 1. — 5. 2.
 Abire secum. 2. 1.
 Abiactatus. 5. 4.
 Abicondere. 5. 7. — 5. 8.
 Abique. 3. 9.
 Accedere. 7. 9.
 Accipere. 3. 9.
 Accipere nihil. 2. 10.
 Adesse. 4. 8.
 Adhuc. 1. 4.
 Adorare. 8. 5.
 Advena. 2. 8.
 Edificare. 6. 2.
 Egrotare. 6. 6.
 Acr. 4. 10.
 Etas. 3. 8.
 Eternitas. 8. 10.
 Agitari. 6. 10.
 Alienigena. 2. 8.
 Alienus Deus. 4. 4.
 Non Alius. 7. 2.
 Altitudo. 4. 6.
 Amabalar. 3. 1. — 5. 2.
 Amantia. 4. 7.
 Amor. 4. 12.
 Ancilla. 2. 12. — 8. 4.
 Angelus. 2. 6.
 Anima. 1. 4. — 5. 9.
 Anima tota. 1. 4.
 Anima vivens, ibid.
 Animalia. 1. 2. — 1. 4.
 Annunciata. 5. 7.
 Annus. 3. 8.
 Ante. 5. 2. 3.
 Ante faciem. 5. 1. — 5. 5.
 Non in Ante. 5. 5.
 Aperire os. 3. 5.
 Aperiri. 2. 6.
 Appetitari. 6. 3.
 Appropinquare. 6. 9. 7. 9.
 Apud. 1. 1. — 2. 8.
 Aqua. 2. 7. — 4. 10.
 Aidere. 3. 4.
 Argentea. 6. 3.
 Audire. 1. 1.
 Aries. 7. 1.
 Ascendere. 4. 6.
 A se. 4. 11.
 Assum. 3. 4.
 Attenderet. 4. 1.
 Attentum. 2. 4.
 Avaritia. 6. 3.
 Audire. 4. 4. 5. 10.
 Auditus, ibid.
 Auditus auris, ibid.
 Aversio. 6. 2.
 Aversus. 8. 10.
 Aurea. 6. 3.

B
 Baculus. 3. 5.
 Balneus, ibid.
 Bapizati. 7. 5.
 Benedicere. 2. 3.
 Bestia terræ. 1. 2.
 Biberet. 2. 4.
 Non Bona. 4. 3.
 Bonum. 4. 12.
 Non Bonum, ibid.
 Non in Bonum, ibid.
 Bos. 7. 1.
 Cadere. 4. 6.
 Cæcitas. 4. 7.
 Calceamenta. 3. 5.
 Calidus. 6. 3.
 Caligare. 2. 9.
 Calvus. 4. 1.
 Capere. 6. 10.
 Capilli. 4. 1.
 Caput. 3. 5. — 4. 1. — 4. 6.
 Carne pallus. 1. 5.
 Caro. 2. 11. — 3. 4. — 6. 6.
 Caro mortalis. 1. 5.
 Castigans. 4. 12.
 Non in Caudam. 4. 6.
 Cavum. 1. 2.
 Celare. 5. 7.
 Cibus. 1. 10.
 Cicire. 7. 8.
 Circundare, ibid.
 Cithara. 6. 3.
 Clamare. 7. 3.
 Claudicare. 3. 1.
 Claustra. 2. 6.
 Clemens. 3. 14.
 Coelestis. 2. 6.
 Cælum. 1. 2. — 4. 4.
 Cælorum Angeli, ibid.
 Deus Cæli. 3. 6. — 5. 5.
 Cælorum nubes. 4. 10.
 Cognare. 3. 13.
 Cognitare. 7. 7.
 Cognoscere. 2. 5.
 Cognoſci, ibid.
 Comedere. 2. 10.
 Ad Comedendum, ibid.
 Commodare. 3. 4.
 Commotio. 6. 10.
 Compedes. 3. 1.
 Complecti. 1. 3.
 Comprehenſio. 6. 10.
 Concipere. 2. 2.
 Concupiscere. 7. 5.
 Conditum. 5. 2.

C
 Cedere. 4. 6.
 Cæcitas. 4. 7.
 Calceamenta. 3. 5.
 Calidus. 6. 3.
 Caligare. 2. 9.
 Calvus. 4. 1.
 Capere. 6. 10.
 Capilli. 4. 1.
 Caput. 3. 5. — 4. 1. — 4. 6.
 Carne pallus. 1. 5.
 Caro. 2. 11. — 3. 4. — 6. 6.
 Caro mortalis. 1. 5.
 Castigans. 4. 12.
 Non in Caudam. 4. 6.
 Cavum. 1. 2.
 Celare. 5. 7.
 Cibus. 1. 10.
 Cicire. 7. 8.
 Circundare, ibid.
 Cithara. 6. 3.
 Clamare. 7. 3.
 Claudicare. 3. 1.
 Claustra. 2. 6.
 Clemens. 3. 14.
 Coelestis. 2. 6.
 Cælum. 1. 2. — 4. 4.
 Cælorum Angeli, ibid.
 Deus Cæli. 3. 6. — 5. 5.
 Cælorum nubes. 4. 10.
 Cognare. 3. 13.
 Cognitare. 7. 7.
 Cognoscere. 2. 5.
 Cognoſci, ibid.
 Comedere. 2. 10.
 Ad Comedendum, ibid.
 Commodare. 3. 4.
 Commotio. 6. 10.
 Compedes. 3. 1.
 Complecti. 1. 3.
 Comprehenſio. 6. 10.
 Concipere. 2. 2.
 Concupiscere. 7. 5.
 Conditum. 5. 2.

D
 Dæmonium. 4. 5.
 Decipi. 4. 3.
 Deſicere. 1. 5. 5. 3.
 Delinquens. 4. 7.
 Deus. 3. 3.
 Deorsum. 4. 6.
 Derelinquere. 4. 8.
 Desillus. 6. 11.
 Descendere. 4. 6.
 Deserere. 4. 8.
 Deserta. 8. 1.
 Desiderare. 7. 5.
 Desolari. 6. 10.
 Desistat. 4. 8.
 Destruere. 6. 2.
 Desuper. 2. 1. 4. 6.
 Devorare. 3. 4.
 Deus, & non homo. 3. 6.
 Deus Cæli. 5. 5.
 Deus vivens. 4. 4.
 Dicere. 5. 6.
 Dicere nemini. 6. 7.
 Dies. 1. 2. — 3. 8.
 Diligere. 3. 13. — 4. 12.
 Dimittere. 4. 8.
 Discedere. 5. 2. — 6. 6.
 Disrumpere. 6. 4.
 Dissipare. 6. 10.
 Distillare. 4. 10.

E
 Ego. 3. 6.
 Ego ipse. 7. 2.
 Elevatus. 4. 6.
 Eligere. 8. 9.
 Eloquentium. 3. 5.
 Eripere. 8. 4.
 Errare. 4. 3.
 Erucere. 8. 4.
 Esse. 3. 6. — 3. 13.
 Esse, pro manere. 1. 4.
 2. 1. — 3. 12. 13. — 6. 6.
 Evangelium. 6. 8.
 Evellere. 7. 10.
 Evadere. 3. 9. 5. 7.
 Excellens. 4. 6.
 Exhortatio. 6. 8.
 Exire. 3. 12. 6. 6.
 Exosum. 4. 12.
 Expectare. 7. 5.
 Exprobrantes. 6. 12.
 Exterminari. 4. 5.
 Externus. 1. 8.
 Extrahit. 3. 12.
 Extranea. 2. 8.
 Exultare. 7. 4.

F
 Facere. 1. 3. — 4. 2. — 5. 7.
 Facies. 1. 4.
 Faciem avertere. 5. 5.
 Faciem ostendere, ibid.
 Non Faciem, ibid.
 Faciem velare. 1. 9.
 Facies in carne. 1. 5.
 Ante Faciem. 5. 2. — 5. 5.
 Coram Facie. 5. 2.
 Factus. 1. 5.
 Fallax. 5. 6.
 Fatuus. 5. 8.
 Ficus. 1. 5.
 Fidelis. 5. 6.
 Filia foeminarum. 7. 12.
 Filia maris, ibid.
 Filius. 2. 5. — 7. 12.
 Filius proprius. 2. 5.
 Filius patris. 7. 1.
 Finis. 1. 5. — 8. 10.
 Flamma. 3. 4.

Act. 106

Ist. Lipt.

Ovven.

August.

Gno-

PARATITLA DIDASCALIARUM TOMI PRIMI.

TAUTOLOGIA PRIMA.

Terra erat inanis, & vacua. Fol. 1.

AUCTORITATIS PERIPHRASIS.

1. Terra nihil, & nihil. Nihil erat, quia nihilo erat.
2. Erat nihil, & otiosa: quia otiosum nihil.
3. Nihil, & nihil erat. Si divitiarum nihilo, quid divitiarum?
4. Terra vacua omnibus erat. Licet omnia haberet; esset nihil & vacua, si terra omnia.
5. Erat sine floribus incompta & nuda. Erat absque vestitu: & sine vestitu nihil erat.
6. Pauper & invisibilis erat. Sufficit pauper, ut sit invisibilis.
7. Vacua, & vacua terra. Queritur in vacuitate solidum, & illud vacuum.
8. Caelo & terra creatis, terra dicitur vacua. Caelo creato, & merito dicitur.
9. Inculca solummodo erat; & vocatur incondita, quia sine cultu.
10. Infructuosa erat, sed colenda. Inutilis infamatur. Si nota reparanda, non inutilis.
11. Vacua erat & plena, sed tenebris: & cum tenebris inanis & vacua.
12. Vacua intumuit, & invisibilis fuit: visibilis apparuit, sed apparuit arida.
13. Dissoluta & vacua erat. Liquidum infertur, si vacua, ergo dissoluta.
14. Desolata & vacua erat. Ad quid igitur additur, desolata?

TAUTOLOGIA SECUNDA.

Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram, & praeferat piscibus maris; & volatilibus caeli, & bestiis, &c. Fol. 85.

AUCTORITATIS PERIPHRASIS.

1. Faciamus. Nec facilius verbum, nec difficilius.
2. Hominem. Ingratus praenoscitur; sed quia ingratus.
3. Ad imaginem, & praeferat. Turpiter regimen, ni regat imago.

DIDASCALIARUM SYNOPSIS:

- DIDASC. 1. Quid prodest esse, quod esse non prodest? Fol. 18.
- DIDASC. 2. Esse omnino non videtur, qui nihil agit. Fol. 23.
- DIDASC. 3. Nihil, & inutile paria. Fol. 27.
- DIDASC. 4. Omnia humana breviter, & caduca. Fol. 33.
- DIDASC. 5. O quantum est in rebus inane! Fol. 37.
- DIDASC. 6. Probitas laudatur, & alget. Fol. 42.
- DIDASC. 7. Est aliquid quod tendis, & in quo dirigitur arcum? Fol. 47.
- DIDASC. 8. Omnia angusta esse versus Deum. Fol. 51.
- DIDASC. 9. Deficit in Dei obsequio, qui non proficit. Fol. 55.
- DIDASC. 10. Quod tegitur, maius creditur esse malum. Fol. 59.
- DIDASC. 11. Sapientia non est in literis! Fol. 64.
- DIDASC. 12. Mali caput superbia, & caput malum. Fol. 70.
- DIDASC. 13. Causa multis moriendi fuit; morbum suum nosse. Fol. 75.
- DIDASC. 14. Dat census honores. Fol. 80.

DIDASCALIARUM SYNOPSIS:

- DIDASC. 1. De nihilo creata creatura levis est. Fol. 97.
- DIDASC. 2. Operis concipitur amor. Fol. 102.
- DIDASC. 3. Princeps non debet dominari, sed ratio. Fol. 107.

4. Ut

Paratitla Didascaliarum.

4. Ut praesit. Quia non praesit, illic corruit.
5. Hominem, ut praesit. Ratio praesidis praesupponitur, sed non exprimitur.
6. Hominem, ut praesit. Dignitas quippe supereminet hominem.
7. Piscibus maris. Ne confundat ministeria.
8. Volatilibus caeli. Ut omnibus esset omnia.
9. Et bestiis. In patria: lucidissimum imperium, etiam bestiarum.
10. Et bestiis. Nec quia propiores Principi, liberantur ab onere.
11. Omnique reptili. Et si venena subdita, venena.
12. Quod movetur. Praesit homo, ne moveatur.
- DIDASC. 4. Nihil cavendum, nisi cum subest ratio. Fol. 111.
- DIDASC. 5. In praesidio subditis potissima ratio: iubeo. Fol. 117.
- DIDASC. 6. Nemo seipso maior, aut minor est. Fol. 122.
- DIDASC. 7. Principis error multos involvit. Fol. 127.
- DIDASC. 8. Seiat Praelatus, multorum servare moribus. Fol. 132.
- DIDASC. 9. Felix, quem sua terra tenet. Fol. 135.
- DIDASC. 10. Et Iovi & fulmini propior Aquila Iovis. Fol. 141.
- DIDASC. 11. Inmedicabile vulnus ense recidendum. Fol. 146.
- DIDASC. 12. Asperius nihil est buratili, quam surgit in altum. Fol. 152.

TAUTOLOGIA TERTIA.

Complevit Deus die septimo opus suum, quod fecerat & requievit. Fol. 158.

AUCTORITATIS PERIPHRASIS.

1. Opus completum: verum Amori minime consummatum.
2. Opus suum: proprium, quia peregrinum.
3. Opus suum: & perfecte, siquidem rationalis creaturae.
4. Opus suum. Ex se factum: at potius per se perfectum.
5. Opus suum. Si non suum, quale opus?
6. Opus suum: videlicet hominem: & quievit?
7. Requievit, habens cui peccata dimitteret.
8. Die septimo. Laborans propter hominem, quiescit.
9. Opus quod fecit: & quod aliquando reformando perficeret.
10. Complevit, quod fecerat; quia ampliora in posterum reservabat.
11. Fecit, postquam perficitur homo. Suspecta saepe formatio ex nihilo.
12. Faciendo operose Requievit. Desijt igitur opus in Virginis formatione.

DIDASCALIARUM SYNOPSIS.

- DIDASC. 1. Avarum modum nescit. Fol. 169.
- DIDASC. 2. Fructus amoris usus. Fol. 175.
- DIDASC. 3. Non potest parvo res magnas consistere. Fol. 179.
- DIDASC. 4. Quid erit, quid debeat, quid possit non respicit ius amoris. Fol. 186.
- DIDASC. 5. Qui aliquo auxilio sustentatur, potest cadere. Fol. 192.
- DIDASC. 6. Formatio hominis opus singulare Dei. Fol. 197.
- DIDASC. 7. Clementia potissima dos in Principe. Fol. 203.
- DIDASC. 8. Amor non accipit de difficultate solatium. Fol. 207.
- DIDASC. 9. Incarnatio Verbi Dei inustatum opus. Fol. 212.
- DIDASC. 10. Dei nullum opus imperfectum. Fol. 216.
- DIDASC. 11. Omnia subita miramur. Fol. 221.
- DIDASC. 12. Requies Dei Virgo-Mater est. Fol. 227.

TAU

Paratitla Didascaliarum.

TAUTOLOGIA QUARTA.

Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terra, & inspiravit in faciem eius spiraculum vita & factus est homo in animam viventem.
Fol. 237.

AUCTORITATIS PERIPHRASIS.

1. *Formavit igitur Deus hominem.* Si homo bonus, igitur formavit Deus.
2. *Deus hominem.* Claret studium in mirabili opificio: aliquando Deus homo.
3. *Deus hominem.* Accedit Auctor operis: verum opus recedit ab opifice.
4. *Deus hominem de limo.* Mirum, quod in limo Deum verum dignoscat homo.
5. *Deus hominem de limo.* Et innotescit in luto?
6. *De limo.* Mirifica structio! Si frangitur possibilis est conversio.
7. *De limo.* Et inflaris? Limus profecto, et filavis.
8. *De limo terra.* Est terra purissima, non terra?
9. *De limo terra.* Virginis gloria, quod de terra, purissima.
10. *Et inspiravit.* ut fieret homo. Haud sane homo sine Dei spiraculo.
11. *Et respiravit.* Invenit igitur in quo suspirando requiesceret.
12. *In faciem eius.* Vocatio externa: plerumque suavius & fortius inspirat in corda.
13. *Spiraculum, flatum, vita.* Siquidem hominis vita levissimus flatus.
14. *Spiraculum vita.* Quid si vita sine vite spiraculo?
15. *Et factus est homo.* Micat ratio, ergo iam homo.
16. *In animam viventem.* Vivens absdubie, ni vixerit infensate.
17. *In animam viventem;* vivificante gratia, quæ vita vite.
18. *In animam viventem,* dignitate: igitur vita haud vivitur deploro honore.
19. *In animam viventem.* Præstringitur vita Religiosa, quæ caret vita.
20. *In animam viventem.* Ergo eligatur vita, qua vivat anima.

DIDASCALIARUM SYNOPSIS.

- DIDASC. 1. *Homo speculum Deitatis.* Fol. 257.
- DIDASC. 2. *Nulla via in via Amori.* Fol. 262.
- DIDASC. 3. *Quidlibet audet Amor.* Fol. 267.
- DIDASC. 4. *Dum cara videtur, videtur & Verbum.* Fol. 273.
- DIDASC. 5. *Verbi incarnati miseria sunt mundi delicia.* Fol. 279.
- DIDASC. 6. *Pœnitentia virius facit infirma de factis.* Fol. 283.
- DIDASC. 7. *Quam contempta res est homo, nisi supra humana se exeruit!* Fol. 287.
- DIDASC. 8. *Plus homo habet non entis, quam entis.* Fol. 292.
- DIDASC. 9. *In purificatione fons lustralis Virgo Mater.* Fol. 296.
- DIDASC. 10. *Homo nihil sine Deo.* Fol. 301.
- DIDASC. 11. *Homo Dei simulacrum dignum imperio.* Fol. 306.
- DIDASC. 12. *Aliquando Deus operibus admodum.* Fol. 309.
- DIDASC. 13. *Punctum est, quod vivimus, & adhuc puncto minus.* Fol. 314.
- DIDASC. 14. *Musice in utero gentilitatis prognosticū est eximia. Benedicti sanctitatis.* 317.
- DIDASC. 15. *Rudis ornata vita caret.* Fol. 326.
- DIDASC. 16. *Quid est beata vita? Perpetua.* Fol. 329.
- DIDASC. 17. *Vita anima Spiritus-Sanctus.* Fol. 333.
- DIDASC. 18. *Non est res magis molesta, quam vita sine honore.* Fol. 336.
- DIDASC. 19. *Maxima vita iactura dilatio est.* 339.
- DIDASC. 20. *Quam seruum est, tunc vivere insipens, cum descendendum est mori.* Fol. 343.

T A U:

Paratitla Didascaliarum.

TAUTOLOGIA QUINTA.

Morte Morieris. Fol. 349.

AUCTORITATIS PERIPHRASIS.

DIDASCALIARUM SYNOPSIS.

1. *Morte morieris;* quia nescies quando morieris.
2. *Morte morieris.* Mors mortis iudicium est: ignorabis & quale.
3. *Morte morieris;* quippe peccabis, & non vives sine vita pœnitudinis.
4. *Morte morieris.* Proh dolor! & in vita, quod durius.
5. *Morte morieris.* Profecto si in morte morieris.
6. *Morte morieris;* quoniam miserrimè vives.
7. *Morte morieris;* & vivificaberis morte.
8. *Morte morieris,* qui vivere poteris immortalis.
9. *Morte morieris* in vita, siquidem exul à patria.
10. *Morte morieris,* & morieris sine morte.
11. *Morte morieris.* Felix culpa! Instrumento quo morieris, vitam invenies.
12. *Morte morieris.* Aliquando mors vitalis.
13. *Morte morieris.* Verum erit mors mors mortis.
14. *Morieris mori.* Morieris proculdubio, ni moriaris.
15. *Morieris mori,* quia ad pœnam: alij morientes morientur ad vitam.
16. *Morieris mori.* Morieris homo: at vel in morte neutiquam morietur Virgo.
17. *Morieris mori.* Heu! Papæ. Refloreat caro.
18. *Mortaliteris,* patiens: attamen patieris, quasi non patiaris.
19. *Mortalis eris.* Verumtamen passione videberis immortalis.
20. *Mortalis eris* corpore: sed gloria mortis apparebit vel in carne.
21. *Mereberis mori.* Non morieris, quia merebaris; verum gravius non moriendo morieris.
22. *Mereberis mori.* Confitere, ne moriaris.

- DIDASC. 1. *Maximum vivendi impedimentum est expectatio.* Fol. 361.
- DIDASC. 2. *In morte sit tantò timor acrior, quantò & retributio aterna vicinior.* F. 366.
- DIDASC. 3. *Vera mors eorum, qui sine pœnitentia abeunt.* Fol. 370.
- DIDASC. 4. *Pœna sibi omnis inordinatus animus.* Fol. 376.
- DIDASC. 5. *Quam pulchra res est, consummare vitam ante mortem.* Fol. 380.
- DIDASC. 6. *Morte mori melius, quam vitam ducere mortis.* Fol. 384.
- DIDASC. 7. *Antidotum primæ noxæ Sacramentum Eucharistia.* Fol. 388.
- DIDASC. 8. *Bona, quam sine bona scire, nisi malorum cognitione non possumus.* Fol. 394.
- DIDASC. 9. *Laborum non allud supra, quam terrâ patriâ privari.* Fol. 397.
- DIDASC. 10. *Virgo Mater iuxta filij rucem plusquam martyr.* Fol. 404.
- DIDASC. 11. *Crux nobis totius causa beatitudinis est.* Fol. 409.
- DIDASC. 12. *Sepulchrum Virginis non admittit interitum.* Fol. 413.
- DIDASC. 13. *Mors morte pianda.* Fol. 417.
- DIDASC. 14. *Non est bonitas, pessimis esse maiorem.* Fol. 422.
- DIDASC. 15. *Mors Christianis ludus est.* Fol. 427.
- DIDASC. 16. *Virginis appellabimus mortem nê?* Fol. 430.
- DIDASC. 17. *Immortalitas est spes resurrectionis.* Fol. 437.
- DIDASC. 18. *Martyribus sola est in morte voluptas.* Fol. 443.
- DIDASC. 19. *Non quid, sed quemadmodum ferat, interest.* Fol. 447.
- DIDASC. 20. *Doctor Gentium Angelus terranus, homo celestis.* Fol. 452.
- DIDASC. 21. *Quotidie damnatur, qui semper timet.* Fol. 462.
- DIDASC. 22. *Melior est modica amaritudo in faucibus, quam aternus cruciatus in visceribus.* Fol. 467.

T A U:

Sub viri potestate eris, ipse dominabitur tui. Fol. 463.

AUCTORITATIS PERIPHRAISIS.

DIDASCALIARUM SYNOPSIS.

1. Sub viri potestate eris. Ut sis potens, eris sub mariti potestate.
2. Sub viri potestate: quia tibi nulla sine potestate viri.
3. Sub eris, amore; non ut fallaci dominaris servitute.
4. Sub eris; ut non sis sub.
5. Sub eris; ut rectè sis.
6. Sub eris, etiam correctione dilectionis: aliter non vel correcta corrigèris.
7. Sub viri potestate, & voluntate: quippe tua voluntas in potestate voluntatis viri.
8. Sub viri potestate: si vir, dominare: si non vir, ut vincas, fuge.
9. Ipse dominabitur: ne qui subest, dominantem dominetur.
10. Dominabitur, & eris sub potestate, quippè servies servitute.
11. Dominabitur in potestate, qui dignus: indignus vel in potestate non dominus.
12. Dominabitur iuxta legem: ultra vel potens non habebit potestatem.
13. Dominabitur, penes amoris studium, ut habeat verè in potestate dominium.
14. Dominabitur dilectione, potentiore potestate.
15. Dominabitur qui praesto tibi. Si dominus, tibi praesto.
16. Dominabitur & praesto tibi: ut sit praesto, subest potestati.
17. Dominabitur. Homo refugium, foeminae. Aliquando foemina refugium hominum.
18. Dominabitur. Si refugium, ergo exhibendum obsequium.
19. Dominabitur tui, ratione: & potius ratione cum gratiosa veritate.
20. Ipse Dominabitur tui. Ipse tui, si tu ipse: imò gratia favoris, quantumvis iugum velis excutere potestatis.

- DIDASC. 1. *Femina multivola, & vaga.* Fol. 496.
- DIDASC. 2. *Nascitur mulier, ut serviat.* Fol. 499.
- DIDASC. 3. *Femina docta ad malitiam.* Fol. 503.
- DIDASC. 4. *Ingentis magnitudinis est, suam cognoscere parvitatem.* Fol. 507.
- DIDASC. 5. *Perfectionis matris obedientia perfecta.* Fol. 510.
- DIDASC. 6. *Temporibus medicina valet.* Fol. 515.
- DIDASC. 7. *Ut placeas, debes immemor esse tui.* Fol. 521.
- DIDASC. 8. *Intuori non decet, qua non licet concupiscere.* Fol. 527.
- DIDASC. 9. *Comprimit caro, ni comprimat.* Fol. 534.
- DIDASC. 10. *Femina non habet patriam.* Fol. 538.
- DIDASC. 11. *Quod non dedit, fortuna non eripit.* Fol. 543.
- DIDASC. 12. *Non utendum imperio, ubi legibus agi potest.* Fol. 548.
- DIDASC. 13. *Ferè idem excitas odij, ac amoris insani.* Fol. 552.
- DIDASC. 14. *Nihil tam regium, nihil tam musicum, quam potestas humanitate comite.* Fol. 557.
- DIDASC. 15. *Christi Ascensio nostra provecchio est.* Fol. 560.
- DIDASC. 16. *Deus omnibus praesto adest.* Fol. 564.
- DIDASC. 17. *Virgo Maria thesauraria gratularum.* Fol. 568.
- DIDASC. 18. *Non plene Virginem laudat, qui laudat tantum.* Fol. 575.
- DIDASC. 19. *Amara est veritas sine condimento gratia.* Fol. 579.
- DIDASC. 20. *Christus nascitur in lucem Gentium.* Fol. 583.

TAU

TAUTOLOGIA PRIMA.

TERRA AUTEM ERAT INANIS ET VACUA.

Genes. 1. vers. 2.

EXPOSITIO LITERÆ.

OELO, & terra creatis, futurorum Cosmopœia summo specimine, antequàm illud floridis pingeretur sideribus, lucidis ista præstare pulcherrima floribus; priusquàm flumina vorticibus terras invaderent, & colles celsitudinem verticibus parturirent, antequàm fontes aquarum erumperent, & montes gravi mole consistant; priusquàm lege, & gyro Deus vallaret abyssos, & circumdaret mari terminum suum, lata lege, ne transiret fines suos; antequàm insisset (ut canit ex Ovidij, *lib. 1. Metam. Fab. 2. v. 22.* Lactant. Firm. *Divinar. insit. lib. 2. cap. 15.*

— Extendi campos, subsidere valles,
Fronde tegi silvas, lapidosos surgere montes:
(Quis modus in toto? Quæ summa? In munere cuius
Excelsi convexa poli, terraque iacentes
Fars prima est operis: sed ternas texerat aquor,
Ævaque in medio sordenti nube madentem,
Umbra poli densis surgebat caeca tenebris,
Et sacer extensis impendens spiritus undis,
Atrices animabat aquas, ac semina rerum
Nondum compositis fundenda ad germina terris
Insinuanda dabas.

Succinit Marius Victor *lib. 1. in Genes. v. 50.* Accinitque Tertullianus, vel ut doctores paleophilii arbitrantur, Cæcilius Cyprianus in *Descript. Genes. v. 1.* elegantia venulit hypotiposeos:

Principio Dominus caelum, terramque creavit,
Namque erat informis, fluctuque abscondita tellus,
Immensisque Deus super aquora vasta meabat,
Dum chaos, & nigra fuscabant cuncta tenebrae.

Citiusquàm appareret arida, librando pondere fontes aquarum, & ex his quicquàm faceret à principio; quando Spiritus Dei ferebatur super aquas, & tenebrae erant Super faciem abyssi; quando denique aquas metiebatur pugillo, caelos palmo, & molem terræ tribus digitis appendebat; de hac dicitur: *Erant inanis & vacua.*

2 Apud Ethnicos status hic rerum dicitur Chaos: (vide Plutarchi, de *Isid. & Osirid.*) non quatenus unus erat Naturæ vultus in orbe, vasta & inculta moles (quo sensuetiam à Catholicis iurè dicitur Chaos) sed quatenus in illo cum nihil, uti asfrunt, esset creatum; non bene iunctarum erant congesta semina rerum: de quo Nos *insr. num. 26.* Unde Hesiodus in *Theogonia* ait:

Primum quidem omnium Chaos:
Et Silius Italic. *lib. 11. de Bell. Punic.*
Namque Chaos, cacamque quondam sine fidere molem,

Tom. I. Taut.

Ovid. Lact. Firmian.

Mar. Victor.

Tertull.

Genes. 1. 2. Chaos apud Sib. non aquales Hesiod. Sil. Italic. Non